

Tytuł: Rola lekarza pediatry w Programie Powszechnych Przesiewowych Badań Słuchu u Noworodków w Polsce / The role of the pediatrician in the Universal Neonatal Hearing Screening Program in Poland

Słowa kluczowe: CZYNNIKI RYZYKA NOWORODKI BADANIE PRZESIEWOWE SŁUCHU NIEDOSŁUCH

Keywords: NEWBORNS RISK FACTORS HEARING LOSS HEARING SCREENING

Autorzy:

Grażyna Greczka - Klinika Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu

Maciej Wróbel - Klinika Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu

Piotr Dąbrowski - Klinika Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu

Joanna Szyfter-Harris - Klinika Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu

Witold Szyfter - Klinika Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu

Streszczenie:

Wstęp: Niedosłuch jest najczęściej występującą wadą wrodzoną u noworodków. Późna diagnostyka i brak leczenia mogą prowadzić do nieprawidłowego rozwoju mowy i intelektu dziecka. W 2003 roku powstał Program Powszechnych Przesiewowych Badań Słuchu u Noworodków (PPPBSuN). Stwarza on możliwość wykonania badania przesiewowego słuchu w drugiej dobie życia u każdego nowonarodzonego dziecka.

Cel pracy: Określenie roli lekarza rodzinnego i pediatry w monitorowaniu stanu słuchu dziecka biorącego udział w PPPBSuN.

Materiał i metody: Analizowana populacja obejmuje 4 679 826 dzieci zarejestrowanych w Centralnej Bazie Danych (CDB) Programu Powszechnych Przesiewowych Badań Słuchu u Noworodków w okresie od stycznia 2003 roku do lipca 2015 roku. Wyniki: 8,9% dzieci zarejestrowanych w CDB w związku z podejrzeniem wystąpienia niedosłuchu skierowano na kolejne wizyty do poradni laryngologicznych oraz foniatryczno-audiologicznych. Z tej grupy aż 45,3% rodziców dzieci nie zgłosiło się na wizytę w ramach drugiego etapu badań.

Wśród dzieci, które zakończyły diagnostykę, u 12 555 stwierdzono niedosłuch różnego typu i stopnia. Jest to około 3 dzieci na 1000 rodzących się w

Polsce.

Wnioski: Niska częstość zgłaszania się na dodatkowe wizyty częściowo spowodowana jest brakiem wiedzy o konieczności wykonania dalszej diagnostyki u dziecka z podejrzeniem niedosłuchu. Dlatego lekarze rodzinni i pediatrzy powinni brać aktywny udział we współtworzeniu programu, pełniąc ważną rolę, jaką jest informowanie rodziców dzieci z grupy ryzyka o konieczności wykonywania kontrolnych badań słuchu w ośrodkach biorących udział w PPPBSuN.

Abstract:

Background: Hearing loss is the most common congenital disorder in newborns. The late diagnosis and lack of treatment can lead to abnormal speech and intellect development. In 2003, Polish Universal Neonatal Hearing Screening Program (PUNHSP) has started. It provides an opportunity of hearing screening test in every newborn child on the second day after delivery.

Objectives: The role of the family doctor and pediatrician in monitoring hearing loss of children participating in PUNHSP.

Material and methods: Since the beginning of the program there are 4 679 826 children registered in the Central Database (CDB).

Results: 8.9% children registered in CDB required subsequent visits at ENT and audiological centers due to suspected hearing loss. Of this group 45.3% were not consulted. Among the children who completed the diagnosis in 12 555 children hearing impairment of various types and degrees was confirmed. It is estimated to be 3 per 1000 births in Poland.

Conclusions: Low referral rate to the ENT centers was partly caused by lack of parent's knowledge about the need to further diagnosis in children with suspected hearing loss. Therefore, family doctors and pediatricians should take an active part in the program, to inform patients (parents) about the need to monitor the status of the child's hearing.